

The slide features five decorative circles. Two are solid light purple, and three are hollow with a light purple outline. They are arranged in two rows: the top row has three circles and the bottom row has two circles.

Презентація на тему: Сумчастий вовк

Відкриття

- Сумчастий вовк або тілацин – це вимерлий сумчастий ссавець, єдиний представник сімейства сумчастих вовків. Вперше його опис було опубліковано в працях лондонського Ліннеївського суспільства 1808 р. натуралістом-любителем Харрісом.

Зовнішній вигляд

- Сумчастий вовк був найбільшим з хижих сумчастих. У довжину сумчастий вовк досягав 100-130 см, разом з хвостом 150-180 см, висота в плечах - 60 см, вага - 20-25 кг. Зовні сумчастий вовк нагадував собаку - тулуб у нього було подовжене, кінцівки пальцеходячі. Череп сумчастого вовка також нагадував собачий і за розмірами міг перевищувати череп дорослого динго. Однак товстий біля основи і тонкий на кінці хвіст і зігнуті задні лапи нагадували про сумчасте походження цього хижака. Волосяний покрив у сумчастого вовка короткий, густий і грубий, з сіро-жовто-бурою спиною, покритої 13-19 темно-бурими поперечними смугами, що йдуть від плечей до підстави хвоста, і з більш світлим черевом. Морда - сіра, з розмитими білими відмітинами навколо очей. Вуха - короткі, закруглені, стоячі.

Спосіб життя і раціон

- Харчувався сумчастий вовк середніми та великими наземними хребетними - валлабі, дрібними сумчастими, єхиднами, птахами і ящірками. Після завезення на Тасманію овець і домашніх птахів вони теж стали здобиччю сумчастого вовка. Часто поїдав тварин, що потрапили в капкани, тому його самого успішно ловили капканами.

Розмноження

- У самок на череві була утворена складкою шкіри сумка в якій виношувалися і вигодовувалися дитинчата. Сумка відкривалася між задніми лапами, завдяки чому всередину не потрапляли листя високої трави і гострі стебла, через які тварині доводилося бігати. У сумчастого вовка не було певного сезону розмноження, але мабуть був приучений до грудня, оскільки більшість дитинчат народжувалися в грудні-березні. Вагітність була короткою - всього 35 днів, після чого народжувалися 2-4 слаборозвинених дитинчати, які через 2-3 місяці покидали сумку матері, хоча залишалися з нею до віку 9 місяців.

Надія на збереження виду

- Сумчастий вовк, можливо, вижив в глухих лісах Тасманії. Час від часу з'являються повідомлення про виявлення цього виду. Проте жодна особина не була спіймана або хоча б сфотографована.

